

I Guds händer - Vägsträcka 27 Bön tre gånger om dagen Dan 6:10 - 14

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-03-11
Senast uppdaterad 2008-03-16

När Daniel fick veta att en sådan förordning hade utfärdats, gick han hem och gjorde som han alltid hade gjort: i övre våningen, där fönstren vette mot Jerusalem, föll han tre gånger om dagen på knä och bad och tackade sin Gud.

Vad gör Daniel nu?

Det som han alltid brukade göra: han ber.

Vi kan lära oss mycket av Daniel när det gäller bön.

1. Bed regelbundet

Daniel kastar inte ankar först då stormen börjar tjuta. Han har redan sitt ankarfäste. Han väntar inte med att be till dess be-kymren kommer. Han väntar inte heller med att be till dess de ljuvliga känslorna kommer. Han ber regelbundet tre gånger om dagen. Han gjorde som han alltid hade gjort (v 10).

2. Gå in i din kammare och stäng igen din dörr

Det är Jesus som lär oss det (Matt 6:6). Och just så gjorde Daniel. Han hade ett bönerum på övre våningen i sitt hus. Dit gick han tre gånger om dagen. I det furstliga palatset fanns många rum. Daniel var inte trångbodd. Men på Jesu tid var man det. Och i vår tid är det inte så många som har ett eget rum att gå in i. Kanske Jesus menar något mer än denna yttre anvisning! Skylta inte med din fromhet. Ställ inte dig själv i centrum, då du ber. Då tänker du mer på hur andra skall reagera än på Herren. Ställ Herren i centrum och förhåll dig till honom. Upptäck också att du har ett inre rum i ditt hjärta. Det inre rummet bär du alltid med dig.

3. Öppna fönstret

I Daniels bönerum fanns ett fönster som alltid var öppet mot Jerusalem. Öppna ditt fönster mot det himmelska Jerusalem när du ber. Dröj inför den himmelska världens andliga välsignelser. Bed gärna med knäna böjda men med huvudet lyftat och ögonen öppna uppåt (jfr Joh 17:1). Fixera dig inte vid problemen omkring dig. Se framför dig din kära himmelske Fader. Lämna över bekymren till honom. Så gjorde Daniel. Lägga märke till att Daniel, som säkerligen anade att han skulle kastas till lejonerna, började sin bön med tack. Han började inte med: "Gode Gud hjälp, gode Gud ge ..." Nej, han bad och tackade sin Gud (v 10). Kanske en av hemligheterna är att börja inför Gud med att tacka honom. Fortsätt i lovsång och tillbedjan inför Guds tron.

Det öppna fönstret i Daniels böneliv ger oss hemligheten till hans inre styrka och glädje. Han vet att lejonerna väntar. Men ändå är han trygg. Och ändå kan han tacka.

En människa som ber är ett öppet fönster mot himlen. En ny friskhet kommer in i ett hem, på en arbetsplats, i en församling.

Två människor som ber är två öppna fönster.

Två öppna fönster ger korsdrag.

Ett dragande in mot korset.

Rasta och BE-grunda!

Tre gånger:

Afton och morgon och middag,
vill jag utgjuta mitt bekymmer och klaga,
och han skall höra min röst. (Psalt 55:18)

Sju gånger:

Jag lovar dig sju gånger om dagen
för din rättfärdighets lagar (Psalt 55:164)

Ständigt:

Be ständigt. (1 Tess 5:17)

Den Gud som du ständigt dyrkar må rädda dig! (Dan 6:16)

Be

Herre, lär oss att be! (Lukas 11:1)